

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 10 Marca v. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 2 marca.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA, Matka, wyjechała przeszłego piątku na spotkanie ciała zmarłego CESARZA do *Tesny*; NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ i NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA ALEXANDRA, wyjechała w sobotę do *Carckiego-Sieła*; również jak i JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielki Xiążę MICHAŁ. JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielka Xiężna HELENA, także dzisiaj tam wyjedzie.

W raporcie z dnia 21 lutego, generał adjutant Hrabia *Ortow-Denisow*, donosi, że przepędził noc d. 19 na stacyi pocztowej *Jażełbicy*, konwoj żałobny zmarłego CESARZA przybył nazajutrz do miasta *Krestey*, zkąd miał wyruszyć o godzinie 10 z rana d. 21. Równie przez całą drogę mieszkańcy i jamszczyki waldajscy i jażełbińscy, ciągnęli wóz żałobny przez cały ciąg swojego terytorium.

Ceremoniał spotkania ciała w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA I, w Carskim Siele.

JEGO CESARSKA MOŚĆ N a y w y ż s z e y rozkazał, urządzić w Carskim Siele ceremonialne spotkanie karawanu, idącego z *Taganrogu* z ciałem w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA PAWŁOWICZA, i dla postawienia trupy w Cerkwi Pałacu Carско-sielskiego, wystawić katafal, a wewnątrz cerkiew przybrać przystoitym do tego żałobnego zdarzenia sposobem. Dla wypełnienia tego N a y w y ż s z e g o rozkazu, katafal i przybranie Cerkwi podług projektu, potwierdzonego przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ, zostało uskutecznione; a ceremoniał z N a y w y ż s z e g o JEGO CESARSKIEY MOŚCI, zezwolenia, ma bydź następujący:

W wigilią przybycia żałobnego karawanu z ciałem zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA do Carckiego Sieła, przybędą tam: duchowieństwo pałacowe, znajdujący się tu Jenerał Adjutanci i Adjutanci bokowi w Bogu spoczywającego CESARZA JEGOMOŚCI; z członków kommissy żałobney: Wielki Marszałek, Wielki Mistrz obrzędów i dwaj Mistrzowie, obrzędów Dworu JEGO CESARSKIEY MOŚCI; urzędnicy naznaczeni do deżuru i te osoby, którym to od JEGO CESARSKIEY MOŚCI będzie rozkazano.

Potrzebna liczba wojska, które powinno bydź w Carskim Siele dla spotkania karawanu, naznaczy się z rozporządzenia Zwierzchności wojenney.—Karawan żałobny przybędzie do Carckiego-Sieła nową moskiewską drogą mimo kolonistów, na mały miejski rynek, zkąd pójdzie przez ulicę nabrzeżną, ulicę środkową, do ogrodu licealnego; a ztąd, zawróciwszy się do bokowej bramy placu Pałacowego, przechodzi przez nią do podjazdu wiodącego ku Cerkwi Pałacowej.—Ponieważ ciało w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA wyprowadzone zostało z *Taganrogu* bez włożenia na głowę korony, i ta była wiezioną w osobney karetce; przeto wielki Marszałek, spotkawszy ciało zmarłego CESARZA, przy samej granicy miejskiej Carckiego-Sieła, przyymie koronę z karety i położy ją na trunie.—W czasie samego wejścia

karawanu żałobnego na granicę miasta Carckiego-Sieła, oprócz wojsk, które naznaczone będą za osobnym N a y w y ż s z y m rozkazem, ciało w Bogu spoczywającego CESARZA JEGOMOŚCI ALEXANDRA I, spotkane i prowadzone będzie następującym porządkiem:

Policmeyster konno ze swoją komendą, który postępuje przed processyą.—Wojska, jakie podobać się będzie CESARZOWI JEGOMOŚCI naznaczyć.—Zgromadzenie jamszczyków po trzech w rzędzie ze swoim Głową.—Rzemieślnicy z chorągwiami cechowymi po parze.—Zgromadzenie mieszczan miast: Carckiego-Sieła i Pawłowska po dwóch w rzędzie z wybranemi spośród ich naczelnikami.—Zgromadzenia kupców obu miast, takż z ich naczelnikami, podług pierwszeństwa gild, po dwóch w rzędzie.—Magistraty, Rady albo Ratusze, z mieszkańcy tych miast burmistrzami lub Głowami, po dwóch w rzędzie.—Wychowawcy pensyi Liceum Carско-sielskiego, po trzech w rzędzie, ze swym dyrektorem i nauczycielami.—Wychowawcy Liceum Carско-sielskiego, po trzech w rzędzie, z nauczycielami; a za niemi Inspektor.—Dyrektor Liceum z urzędnikami konferencyi.—Oficyaliści N a y w y ż s z e g o Dworu, w Carskim-Siele i Pawłowsku znajdujący się, podług naznaczenia głównie zarządzającego Carским-Sielem i Dyrektora miasta Pawłowska.—Głównie zarządzający Carским-Sielem, Jenerał Major Zacharzewski, z urzędnikami administracyi pałacowej, podług jego naznaczenia, w randze nie niżsi od sekretarza.—Strapczy powiatowy.—Jeometra powiatowy i Podskarbi powiatowy.—Sąd Ziemiański, młódsi naprzód.—Sąd powiatowy z Opieką szlachecką, młódsi naprzód; a za niemi Sędzia powiatowy.—Marszałkowie gubernialny i powiatowy Carско-sielski, z obywatelami tego powiatu.—Gubernator cywilny.

Uwaga: Marszałek szlachecki i komisarz Ziemiański, znajdując się przy Gubernatorze, spotykają processyą na granicy powiatu; a potem udają się do Carckiego-Sieła i zajmują miejsca, naznaczone im podług ceremoniału.

Karawan podróży w takim porządku, w jakim był kondukt w drodze, oprócz duchowieństwa, które się złączy z duchowieństwem, wysłtym na spotkanie karawanu.—Z nim duchowna processyą idzie porządkiem następującym:

Spiewacy pałacowi.—Dwie latarnie kościelne z zapalonemi świecami z cerkwi Carско-sielskich i Pawłowskich.—Chorągwie kościelne cerkwi Carckiego-Sieła i Pawłowska, po dwie w rzędzie.—Sześć latarni kościelnych z zapalonemi świecami.—Wielki krzyż kościelny.—Kapłani i Dyakoni, po dwóch w rzędzie, młódsi naprzód.—Kapelan zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA z obrazem, poprzedza go Dyakon z kadzielnicą.—Wielki Mistrz pojazdu konno.—Wóz żałobny z truną i przy niej idącymi.—Urządzenie tey processy przyymuje na siebie wielki Marszałek, i dla tego, równie jak i dla zachowania powinnego porządku, ma przy sobie, podług jego wyboru, urzędników i Mistrzów obrzędowych, do kommissy żałobney należących. Wszyscy urzędnicy, do tey processy naznaczeni, będą w płaszczach z rozpuszczonemi kapelusami, z długą krepką, któremi opatrzy ich Kommissy żałobna. Mający zaś mundury wojskowe, będą w mundurach

zupelnym i żałobie, podług przepisu N a y w y ż e y potwierzonego artykułu o ciężkiej żałobie dla urzędników wojskowych. Processya ta, poprzedzająca wóz żałobny, przyszedłszy na pałacowy wielki dziedziniec, z rozporządzenia Wielkiego Mistrza obrzędów i Mistrzów obrzędów, staje naprzeciw podjazdu, gdzie żałobny wóz powinien zatrzymać się, a po zdjęciu ciała, rozpuszcza się. — Przy wchodzie do kościoła, zwłoki w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA spotkane będą przez poprzedzających duchownych i wszystkich urzędników, przybyłych do Carskiego-Sieła w wigilię dnia tego. W cerkwiach zacznie się dzwonienie, a z dział ustawionych strzelanie, co minutę jeden wystrzał. Dzwonienie i strzelanie z dział, zacznie się od chwili wstąpienia karawanu żałobnego do miasta Carskiego-Sieła i trwać będą do skończenia panichidy, mającej się zacząć po postawieniu trnny na katafalu. Stojące zaś wojska oddają honory podług ustaw na takie żałobne obchody. Poprzedzający wóz: cały karawan podróży i osoby, ze stolicy do Carskiego-Sieła przybyłe, wchodzą do cerkwi, gdzie przez wielkiego Mistrza obrzędów otrzymają miejsce podług starszeństwa, z postrzeganiem, iżby u katafalu, przy wchodzie do Cerkwi i pomiędzy katafalem a ołtarzem nikt się nie znajdował. Wóz żałobny z ciałem Zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA zatrzyma się przy wchodzie do pałacowej cerkwi. Jenerał Adjutant i Adjutanci bokowi Zmarłego CESARZA JEGOMOŚCI, przystąpią do wozu, zdejmą trną i za poprzedzającym Duchowieństwem wniosą do cerkwi pałacowej, postawią na przygotowanym pośrodku jej katafalu i położą nakrycie. Na straży przy trunie stać będą w głowach i nogach, ci sami urzędnicy, którzy do tego znajdowali się przy karawanie w czasie podróży, a nadto, jeśli będzie w tém potrzeba, za osobnym N a y w y ż e s z y m rozkazem, z należących do garnizonu Carsko-sielskiego oficerów, ile podobać się będzie naznaczyć, trzymając szpady po umarłym w zupełnym mundurze i żałobie, podług przepisu N a y w y ż e y potwierzonego artykułu o żałobie ciężkiej dla osób wojskowych, a którzy powinni być z kapitanów i Sztabs-kapitanów. Odstąpiwszy kilka kroków od katafalu, po bokach jego, 12 podchorążych, u nog 2 kamer-pazów i 6 pazów; a po obu stronach pazów, na trzy zmiany rozdzieleni, wychowane Liceum z ich naczelnikami. Wtém zacznie się panichida, po której, wszyscy w cerkwi znajdujący się, oprócz duchowieństwa, wyjdą z niej; a NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i NAYJAŚNIEJSZE CESARZOWE, z całą Najjaśniejszą Familją, raczą wejść do cerkwi, dla słuchania powtórnej panichidy i oddania pokłonu ciału w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA PAWŁOWICZA. Po wyjściu ICH CESARSKICH MOŚCI z N a y w y ż e s z e m i Osobami CESARSKIEY Familji z cerkwi, wchodzą do niej wyszłe osoby i urzędnicy, i zajmują swoje miejsca, jak było podczas pierwszej panichidy; potem będzie czytana Ewangelia ś. podług obrządku kościelnego. Do zabicia wieczornej zorzy, do ciała zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA dla oddania pokłonu, będą przypuszczane wszelkiego stanu ludzie, z postrzeganiem przez wielkiego Mistrza obrzędów, iżby nie było natłoku i zachowany był przyzwoity porządek. Przy zwłokach na dekurze będzie we dnie i w nocy, do przewiezienia ich do stolicy, osoby pierwszych czterech klass, po siedm osob, po dwóch kamerherow i po dwóch kamerjunkrow, podług naznaczenia Kommissyi żałobnej. Jenerał Adjutanci i Adjutanci bokowi zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, będą także na dekurze podług naznaczenia Zwierzchności wojskowej. Straż przy cerkwi i dalsze wojskowe honory, rozporządzone zostaną także przez Zwierzchność wojskową. Dopóki ciało znajdował się będzie w cerkwi pałacowej carsko-sielskiej, codzień odprawować się będzie przez Duchowieństwo pałacowe nabożeństwo żałobne i dwa razy panichidą. Do ciała dla oddania pokłonu przypuszczane będą codzień wszelkiego stanu ludzie, w naznaczone na to od wielkiego Mi-

stra obrzędów godziny. O dniu, kiedy ciało Zmarłego CESARZA, ma być wyprowadzone z Carskiego-Sieła, do Czesmy, JEGO CESARSKA MOŚĆ rozkazać raczy oczekiwać naznaczenia NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY MARYI FEDEROWNY, i dla tego, po otrzymaniu o tem rozkazu NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY, przystąpiono będzie do wszystkich potrzebnych około tego rozporządzeń. Karawan ten, dla przejścia z Carskiego-Sieła do Czesmy, ma być w tymże samym porządku, w jakim był zachowany w drodze. Processya żałobna z ciałem Zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, z cerkwi Pałacu Carsko-sielskiego do granicy Carskiego-Sieła, powinna być taka sama, jaka była w czasie spotkania ciała i prowadzenia go do cerkwi pałacowej Carsko-sielskiej, z dodaniem wszystkich osób, które dla spotkania ciała do Carskiego-Sieła przybyły. Kondukt ten będzie iść przez bramę środkową placu pałacowego, przez zwierzyniec, do wsi Alexandrowki. Za przyściem do granicy Carskiego-Sieła, to jest: wsi Alexandrowki, Karawan Carsko-sielski wstrzymuje się i szykuje się po obu stronach drogi; a karawan podróży, z Taganrogu idzie i wojska go przeprowadzające iść będą z ciałem zmarłego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, do cerkwi Pałacu Czesmeńskiego. Po przybyciu karawanu do Czesmy, ciało w Bogu spoczywającego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, spotkane zostanie w porządku, opisanym w załączonym tu ceremoniale, który zasłużył na potwierdzenie NAYWYŻSZE, a wojska wchodzą do miasta i zajmują naznaczone sobie kwatery.

Żyrowice (pow. stonim.)

Po trzykrotném z ambon ogłoszeniu listu arcy-pasterskiego, zapowiadającego rok święty Jubileuszu, mającego się obchodzić po Cerkwiach wyznania Rzymsko-Katolickiego greckiego obrządku, w Żyrowicach w Cerkwi XX. Bazyljanów nabożeństwo Jubileuszowe tym porządnie i wspaniale odprawowało się przez dni 15; że mu przewodniczył Najprzewielebniejszy Metropolita wszystkich w Rossyi Cerkiew Rzymsko-Unickich, Biskup dyceczalny brzeski Jozafat Bułhak. Zaczęło się dnia 14 lutego od uroczystej processyi: na której przy odgłosie dzwonów liczne duchowieństwo zakonne świeckiem pomnożone, w szaty świętne kapłańskie przybrane, we dwa rzędy postępowało z klasztoru ku drzwiom wielkim cerkiewnym śpiewając: *Budi Imia Hospodne błohostowenno ot ninje i do wieka*; czterech kapłanów niosło na złotem węgłowi Bullę papieżką; za nią postępował Najprzewielebniejszy Metropolita pontyfikalnie odziany, i wedle przepisane obrządku drzwi wielkie krzyżem otworzywszy, wszedł do świątyni z całym orszakiem duchowieństwa i mnogiego ludu. Najprzewielebniejszy Oficyał i Namiestnik w rzeczach duchownych Antoni Tupalski, przyjąwszy Bullę papieżką z rąk Metropolity na tronie siedzącego, czytał ją z Ambony i dla zwrócenia obecnych uwagi na taką uroczystość, czule przemówił. Tuż odgłos wszystkich dzwonów zapowiedział zaczynające się wedle podanego w xiążeczce porządku jubileuszowe nabożeństwo od hymnu: *Carju nebesnij* które w tym dniu zakończyło się supplikacją i hymnem: *Spasy ludy twoja Hospody*. W ciągu dni 15 nabożeństwa ze wszelką obrzędą wystawą w duchu religijnym pobożności odprawionego, lud różnego stanu wieku i płci ze Stonima i z odleglejszych okolic tym gromadniczy się zbierał do żyrowickiej świątyni; że ta jest od półczwarta wieku uprzywilejowana wizerunkiem Przenajczystszej Bogarodzicy łaskami słynącej; że Najprzewielebniejszy Metropolita ze wzorową pobożnością często celebrował: że w usłudzeniu zbawianym wiernych potrzebom wszelką gotowość i niezmordowaną pracę okazywało duchowieństwo, a w ogłaszaniu Słowa Bożego kapłani świecy z zakonnikami starali się z materyi podanych mówić kazania z rana, a po południu nauki ze zbudowaniem słuchaczów. Do 7000 obrządku greko-unickiego a do 2000 obrządku łacińskiego katolików odprawiono powiedź i przyjęło

nayświętszą komuniją. Dnia 1 marca przy wystrzałach z moździerzy zakończyło się piętnastodniowe Jubileuszu nabożeństwo uroczystą procesją, himnem ś. Ambrożego i Benedykcją papieżką, którą dawał Nayprzewielebniejszy Metropolita ludowi nayliczniej zgromadzonemu. Tryumf to był wyciskający łzy: jednym szczerego żalu, drugim żywej nadziei dostąpienia zupełnego odpustu.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 17. marca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

J. C. W. Arcy-Xiążę Austryacki *Ferdinand d'Este*, udzielił dnia 13 b. m. o godzinie 1ej z południa wysłuchanie Ministrom i Senatorom Królestwa Polskiego.

Dnia 14 cały garnizon stolicy tutejszey wystąpił pod broń. J. C. W. Arcy-Xiążę, wraz z J. C. Mością Wielkim Xięciem Naczelnym Wodzem, objechawszy konno wszystkie pulki wzdłuż Krakowskiego przedmieścia i Nowego świata uszykowane, udali się na plac Saski, gdzie całe wojsko przed Nimi przeciągnęło.

J. C. W. Arcy-Xiążę opuścił na dniu wozorayszym *Warszawę*.

Dnia 14 b. m. puściła *Wisła* pod *Warszawą*, i kilka łyżew od mostu zerwała. Woda nieco przybiera.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Dyrekcye szczegółowe towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego, już we wszystkich 8 województwach Królestwa Polskiego, zainstalowane zostały.

Gazeta berlińska umieściła list pisany z Rzymu, w którym między innymi czytamy: *Torwaldsen* ukończył już konia doskonałej piękności, należącego do pomnika, który Xięciu *Poniatowskiemu* ma być wystawiony. Dzieło to jest bez wątpienia naypiękniejsze ze wszystkich dzieł, jakimi się nowe rzeźbiarstwo poszczycić może.

W województwie Podlaskim, we wsi *Zalesie*, żyje dotąd małżeństwo; podług wazelkiego podobieństwa, tak mąż jako też i żona mają już po lat 130. Mąż jest ciągle zdrowy, lecz żona leży chora już od lat 5. Pamiętają oni 7miu *Proboszczów* w swęj parafii, między innymi niejakięgo Xiędza *Domaszewskiego*, który był tamecznym propozyczem temu już lat 100. Syn ich teras ma lat 85.

TURCYA.

Od granic tureckich d. 20 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Listy z *Tryestu* donoszą, iż w *Stambule* uzbierają 8 okrętów wojennych, które mają płynąć na Archipelag, i że basza Egiptu przysposabia nową wyprawę do Morei.

Wiadomości z *Korfu* są ciągle pomyślne dla Greków. *Ibrahim* basza znajdował się d. 3 lutego w *Patras*, i ztamtąd widział, jak *Miaulis* spalił fregatę turecką w zewnętrznym porcie tamecznym. Okręty greckie mają wolny związek z osadą w *Missolundze*, a niektóre listy zapewniają, iż *Kolokotroni* wypędził zupełnie Egipcyan ze środka Morei.

Gazeta smyrneńska *Dostrzegacz Wschodni*, umieszcza list z *Napoli di Romania* pod d. 25 grudnia. Wyrażono w nim, iż zaczął do wojska greckiego tylko na wyspach idzie dobrze, a w Morei idzie powoli i z wielkim wstrętem.

— Dnia 22. —

Niemiecka *Powszechna Gazeta* pisze co następuje: „Podług wiadomości z *Korfu* pod d. 12 b. m., zaszła d. 3 lutego (*) nie daleko *Missolungi* stanowiąca bitwa między kapitanem baszą i Admiralem greckim *Miaulis*. Grecy, między które-

(*) Jest tu zapewne omyłka w dacie, gdyż według ogłoszonych już dawniej doniesień, bitwa ta zaszła na morzu w dniach 27 i 28 stycznia. (Przypisek *Gazety* berlińskiej.)

mi był także *Kanaris*, spalił 5 okręty wojenne tureckie, w liczbie których była jedna fregata, oraz 11 mniejszych statków. Po tej klęsce Kapitan basza cofnął się z *Vassilidi* do *Patras*. *Seraskier Reszyd* basza, dowodzący na lądzie wojskiem oblegającym wspomnianą twierdzę, został opuszczony od większej części korpusu swego, z powodu braku rozmaitych potrzeb. W Morei nie powodzi się także Egipcyanom, których wiele umiera na biegunkę. Pan *Stratford Canning* bawił 3 dni na wyspie *Idryi*, gdzie miał długą rozmowę z Xięciem *Maurocordato*, który z licznym orszakiem wyszedł na spotkanie tego posta angielskiego. Zaraz po oddaleniu się rzeczzonego posta, wyprawa złożona z 2000 ludzi, a uzbrojona w *Napoli di Romania* i *Idryi*, wypłynęła do *Negrepontu*, i tamecznych mieszkańców, oddawna już oczekujących pomocy, miała skłonić do powstania. Druga wyprawa, złożona z 1800 ludzi, udała się do *Aten* dla wzmocnienia korpusu pułkownika *Fabvier*.”

HISZPANIA.

Madryt 25 Lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Rodzina Królewska bawi ciągle w *Prado*. Naydzwyczajny goniec przywiózł tu wczoray wiadomość z *Alicante*, iż dnia 19 b. m. pułkownik *Bazan*, dawniey prefekt w *Walencyi*, na czele blisko 100 ludzi, wysiadł w małym porcie *Guardamar*, o 7 mil od *Alicante*. Zrabowawszy wieś i kościół, umknął w góry po odebraney wiadomości, iż liczny oddział ochotników ciągnie przeciw niemu, i zamknął mu ucieczkę na morze. Władze w *Alicante* posłały natychmiast 200 piechoty przeciwko tej bandzie, i słychać, iż drugi jej dowódca *Selles*, dawniey szef korpusu ochotników, znany z swoich bezprawiów za rządu konstytucyynego, wraz z pięciu żołnierzami swemi, został schwytyany przez wojsko rojalistowskie i natychmiast rozstrzelany. Szwadron grenadyjerów konnych gwardyi królewskiej udał się z *Ocana* dla wyszukania tych zbrodniarzy.

W *Aranjuez* budują bardzo piękny statek dla rodziny Królewskiej; ma on kosztować więcej, niż fregata wojenna.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 31 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Gazeta tutejsza umieściła następujące obwieszczenie urzędowe: „D. 27 i 28 b. m. niemniędy d. 1 marca odbędzie się w mieście *Fonteira* (*Evora*) sprzedaż publiczna, wszelkich do inkwizycyi należących gruntów i zabudowań. W dniach następnych, nastąpi sprzedaż dóbr dawnęj inkwizycyi w Obwodzie *Coimbra*. Zapłata może nastąpić i w oblięciach rządowych, według ich kursu dziennego.

FRANCYA.

Paryż d. 2 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Xiężna *Berry* była onegdaj w wielkiem niebezpieczeństwie. Blisko *St. Germain* konie pocztowe rozbiegały się u pojazdu, w którym jechała do *Rosny*, i wywróciły tenże pojazd. Szczęściem Xiężna dostała tylko lekkiey kontuzyi. *Margrabina de Gourgue* złamała palec, a *Hrabina d'Halltefort* ma sgruchotany wielki palec u ręki. Po tym przypadku wróciła Xiężna *Berry* do *Paryża*, a nazajutrz w towarzystwie dwóch innych *Dam* dworskich pojechała do *Rosny*.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Figlarstwa słonia były powodem osobliwszey sprawy, wniesioney niedawno do trybunału pierwszej instancyi. Rzecz szła o wynagrodzenie szkód, którego domagał się niejaki *Potier*, oberżysta, od niejakięgo *Ganier*, właściciela tegoż słonia.

Pan *Frederich* adwokat powoda wyłożył, iż przy końcu października r. z. zwierzę to przypro-

wadzone zostało do *Bourg la Reine* do oberżysty *Potier*, i powierzone było staraniom dwóch kornaków. W wigilię jarmarku *S. Marcina*, około 6tej wieczorem, słoń dobrze podjadłszy wpadł w zły humor. Kornak go polajał, słoń zaczął się gniewać; kornak uklął go prętem, słoń wpadł w wściekłość, zerwał swój łańcuch, wysadził drzwi od stajni, puścił powóz stojący na podwórzu, złamał sztabę żelaza i rzucił w powietrze wózek, który się pogruchotał. Zaudarmerya uwiadomiona o zgorzeniu, przybyła z pośpiechem i przepędziła noc pod bronią, ozuwając nad winowaycą, który się dopiero o 6tej rano uspokoił.

Po tych szczegółach adwokat wniósł, że *Pan Garnier* musi zapłacić szkody, których zwierz był przyczyną, a które wynoszą sumę 465 franków; sądził oprócz tego, aby jego klientowi wolno było zatrzymać słoń, gdziekolwiek go spotka.

Pan Legendre bronił słoń. Utrzymywał, iż wzajemne zarzuty dopiero będzie można ocenić, gdy strony osobiście staną (*śmiano się*). Wyznaje, że słoń uczynił wycieczkę (*śmiano się znowu*), lecz że *P. Garnier* daje 200 franków *Panu Potier*, aż nadto go wynagrodził za szkody tej nocnej wyprawy. Z resztą, rzekł *Pan Legendre*, obwiniono tego słoń o urojoną wściekłość, spotwarzono jego charakter, gdyż wiadomo jest, iż *Buffon* to mówił, że zwierzęta te są z natury łagodne, poważne i umiarkowane. Powtarzam, że *Pan Potier* otrzymał wszystko, co mu się należało, gdyż w przeciwnym razie byłby swój zakład wypuścił? nie, bez wątpienia; a ponieważ wiedział, że ten słoń jest wędrownikiem, byłby nie omieszkał go aresztować. Przedmiot tej sprawy i dowcipna obrona *Pana Legendre*, zabawiły słuchaczy; sprawę odroczone do dni ośmiu.

Wiele osób cierpiących na rozmaite choroby, a mieszkających w dycecyi tuluzańskiej, udało się przez biskupa Arcy-biskupa dycecejalnego do *Xiążęcia Hohenlohe*, ażeby uprosił jego pomocy, *Xiążę* odpowiedział Arcy-biskupowi, że stosownie do oświadczonych życzeń, prześle swe modły do Niebios o ich ocalenie dnia 2 lub 3 marca.

Pan Abel Remusat, znajduje się na czele tych naszych uczonych, którzy w umiejętności wschodnich języków czegoś więcej szukali i wynaleźli, niż samą słów umiejętność, a którzy się wcześniej przekonali, że obce języki i kraje, osobliwie, w porównaniu, muszą być przedmiotami śledzeń, dla poznania tego, co może podnieść praktyczne nauki do ulepszenia stanu towarzyskiego, już to przez naśladowanie wyobrażonego dobra, już to przez wystawienie złego, którego się chronić należy. Z tego i wielu innych względów zasługują jego niedawno wyszłe z druku „*Rozmaitości azyatyckie*“ tym więcej nazwane być dziełem pożytecznym, ile że on najtrudniejsze przedmioty z wielką łatwością i jasnością wyklada, a poważne i ściśle nauki przyjemną postacią, w jakiej je wystawia wszystkim przystępnymi uczynił. Pierwszy tom tego dzieła zawiera naucające śledzenia hierarchii lamayskiej, które o jej rozgałęzieniu wielkie skazuje światło. Ciekawą także jest rozprawa o czynnościach misyonarzy protestantskich w Malaccie, objętych w następującym wyjątku: „*Chcącym widzieć co u rozmaitych narodów kosztuje, przyłożenie się do rozszerzenia oświecenia, chętnie dowiedzą się, jak wiele wynoszą koszta druku książki chemicznej. Gdy Misyonarze chcieli drukować tłumaczenie nowego testamentu, żądano za wyrycie 10,000 liter, 11, 21, 30 do 47, piastrow hiszpańskich, to jest około 60, 114, 167 do 267 franków; tak, że rycie każdej litery najwięcej półtrzecia oentyma kosztuje. W Paryżu każda litera kosztuje 60 razy tyle. Wyrycie całego nowego testamentu, mającego do 611 stron, zawierających 227,300 liter, i w Chi-*

nach 500 piastrow albo 2700 fr. kosztowało, we Francyi kosztowałoby 340,000 fr. Te podania dają nowy dowód niezmierny różnicy ceny roboty między Europą a Chinami, i z t go się okazuje, jak można w tym kraju skutecznie przedsięwzięcia, o których we Francyi i Anglii pomysleć nie można.

Rada główna administracyi szpitalów cywilnych w *Paryżu*, zrobiła urządzenie, względem dawania rady lekarskiej i leczenia bezpłatnie, dla przychodzących w tych szpitalach, gdzie tego dotąd nie było; oraz w szpitalach, gdzie miejscowe okoliczności nato pozwalają. W szpitalach zaś, gdzie kilku jest medyków, dawanie rady będzie skutecznie przez nich kolejno.

Dziennik lekarski departamentu *Gironde*, pisze o nadzwyczajnym zdarzeniu, jeżeli tylko jest ono prawdziwym: że starzec w *Bordeaux* *Pan Chastellier de Montplaisir*, posiadający sekret familiyny, oddawna doświadczony od wściekłości, u dał się przeszłego lata do *Paryża*, i mocno prosił jakby o największą łaskę, ażeby go w oczach świadków pies wściekły pokąsał, a to dla okazania niezawodnego skutku jego lekarstwa. Dnia 26 sierpnia 1825 roku, zwierzchność departamentu *Sekwany* upoważniła go do robienia doświadczenia; i tegoż dnia *P. Chastellier de Montplaisir* z odważną niepojętą przyjął ośm ukąszeń bardzo głębokich, w lewą rękę, od wściekłego bratana. Ran tych niewypalano, *Chastellier de Montplaisir* opatrzył je tylko swoim lekarstwem, i potem zjad jajecznicę, którą sam przygotował. Zdrowie jego nieponiosło uszczerbku przez dwa miesiące pobytu w *Paryżu* po tém doświadczeniu. Nakoniec powrócił do *Bordeaux*, i tam nie lęka się bynajmniej okrutnej choroby, którą sobie dobrowolnie zaszczepił, i najmocniej wierzy, że przez użycie we właściwym czasie swojej tajemniczej metody zupełnie się uratował.

W ciągu ostatniego lata zrobiono pożyteczne odkrycie w departamencie *Cher*. *P. Riffault* właściciel majątku, znalazł w okolicach *Dunle-Roi*, prawdziwy litograficzny kamień. Po wielu probach czynionych w *Paryżu*, które najspeymniej się udało. *P. Riffault* co rychley wziął się do jego dobywania. Kamień ten najpiękniejszy ma odłam, albo raczej skład najdoskonalszy. Nie ma plam, ani zylek, i tę jeszcze nad bawarskiemi ma zaletę, iż łatwo przyyмуje odówek, który po nim gładko chodzi i skraca robotę. Posiada prócz tego własność ani zbytniego opierania się twardości ani też przyymowania jej w siebie.

Kurs Sanktpetersburski.

	Dnia 16	d. 19 lutego.	
Amsterdam	na 65 dni —	—	} Bank
	— 3 miesiące 47½	47,	
Hamburg	— 65 dni —	—	} Assyż
	— 3 miesiące 8½, —	8½, ½	
Londyn	— 3 miesiące 9½, ½, ½	9½, ½	} Assyż
Paryż	— 70 dni —	—	
	— 3 miesiące 101¼, ½	100, 99½	
<i>Moneta Rossyjska i cudzoziemska</i>			
Dukat hol. nowy	11 r. 50 k.	12 rub.	—
— — stary	—	—	—
Piastry twarde hiszp.	—	—	—
Jefimki	—	—	—
Rubel złotem 3 r. 87 k.	—	3 rub 87 kop.	—
— — srebrem 3 r. 72 k.	—	3 r. 72 i 3 r. 75 k.	—
<i>Papery kommissyi umorzenia długow.</i>			
6½ assyż.	106	—	106
6½ brzęcząca monetą	104	—	—
5½ także	—	86.	—

Kurs wileński na assygnaty od dnia 9 marca: rub. sreb. 3 rub. 72 kop., czerw. złoty nowy r. 11, k. 90; imperyal 37 20 rub. kop.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora *Anrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 10 marca o. s. 1826 Roku.

1. Sąd Magistratu miasta Wilna w skutek Ukazu Rządu Gubernialnego Wileń postanowił kamienicę żyda Borucha Morducha Etingera w mieście Wilnie pod N. 1213 za Rudnicką bramą położoną za Skarbowa należność oddać z daty 23 następującego mca apryla na rok jeden w arędę z publiczney licytacji; i dla tego życzący takową kamienicę zarędownać, żeby na miejsce położenia oney, do licytacji w terminach ku temu naznaczonych to jest w dniach 15, 16 i 18 idącego dopiero mca marca z prawnemi ewikcyami jawili się, w tém celu wydaje się niniejsza Awizacya. Roku 1826 mca marca 8 dnia.

Jerzy Klumazewski R. M. W.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszu JW. Jana Oskierki b. Marszałka Pttu Wilejgo przeznaczony, przemosłszy jurydykcyą za zgodą Debitora do miasta Powiatowego Wilejki od dnia 20 stycznia terażniejszego roku ciągle i nieprzerwanie oczekiwał na Wierzycieli, iżby wchodzili ze swemi pretensyami, lecz gdy mimo dwókrótne przez Gazetę odezwy niektórzy tylko stannosc swą oświadczyli, zmuszonym więc będąc jeszcze raz uczynić Awizacyą, zawiadamia przez tę, że Sądy swe do dnia 22 marca idącego roku odwołał; w jakowym czasie znowu do miasta Wilejki zebrałszy się ostataczniem już rozsządzeniem konkursowey Sprawy zajmie się, i na nikogo z Kredytorow nie oczekując, wszystkich niestawających pretensye podda wieczney, podług warunku remissyynego Dekretu, Amissy. Działo się na S-sy w mieście powiatowym Wileyce dnia 24 februaryi 1820 roku.

Stanisław Świętorzecki Prezydujący Exdywizor i Kawaler.

Ignacy Jarwiński P. Z. P. Wilej.

Justyn Chumski P. Z. P. Wilej.

Marcin Bądzkiewicz Exdywizorski Rejent

1 W Skutek dekretu Sądu Ziem. Pttu Wileńskiego w roku 1825 mca Junii 23 nastalego, wszelka ruchomość, bielizna, gard-ropa, sprzęty rozmaite, będą wyprzedawane przez publiczną licytacyą od dnia 11 t. r. miesiąca, aż do całkowitego onych wybycia, chcący zatem kupować raczą przybywać o godzinie 2giej po południu każdgo dnia do domu W. Szadurskiej naprzeciw dzwownicy zamkowej położonego.

Mat-usz Seybutt Romanowicz
Sędzia Ziemski Pttu Wileńskiego.

2 Sąd Exdywizorski na rozdział majątku W. Michała Suchockiego Sędzię Granicz: Nowogrodz: przeznaczony z osob poniżej wyrażonych za Remissą Sądu Głogo Gubernii Grodzieńskiej do folwarku Jedliny w Powiecie Nowogrodzkim leżącego przybywszy, po załatwieniu wszystkich kwestyow wyrok oczewisty poprzedzających, ostataczny zjazd swoy do ukonczenia Exdywizy na dzień 24 mca maja roku 1826 zadeterminował, ażeby więc interesso-

wane strony z dowodami swoich pretensyow, na wyrażony dopioro termin pod zastrzeżoną dekretem Remissyynym Amissyą, jawily się, Sąd tenże obawieszca.

Prezydujący Felicyan Wereszczaka Sędzia Ziem. Pttu Nowogr.

Franciszek Pietraszewski Sę: Ziem: Pttu Now. Exdywizor.

Antoni Szpiehalski Exdywizor.

2 Sąd Magistratu Miasta Wilna, w skutek Ukazu Rządu Gubernialnego Wileńskiego; zająwszy w Administracyą Kamienice do Sukcesorow Żyda Josiel Mejerowicza Jochelsona przynależne, w Mieście Wilnie na Ulicy Szklanej pod N. 231, 232 i 251 obok siebie położone; postanowił one oddać z daty 23 następującego Miesiąca Apryla na rok jeden w arędę z publiczney Licytacji, i dla tego Zyczący wziąć w dzierżawę pomienione Kamienice żeby na miejsce położenia onych, do Licytacji, w terminach ku temu naznaczonych, to jest w dniach 19, 22 i 24 idącego dopiero mca marca z prawnemi Ewikcyami jawili się; w tém celu wydaje się niniejsze Ogłoszenie.

Roku 1826 mca marca 5 dnia.

Józef Giec R: M: W:

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Głow. 2go Departamentu Gubernii Białorusko Witebskiej do majątności Dowmantowszczyzny w Pcie Lepelskim sytuowanej, dziedzictwa W. Stanisława Kublickiego Deputata, w pełnym komplecie zebrany, po załatwieniu czynnościow pierwszemu zjazdowi właściwych, i naznaczeniu komportacyi na dzień 5 marca terażniejszego roku, termin ku oczewistemu rozsządzeniu dzieła konkursowego dzień 31 augusta 1826 roku zaznaczył, a przeto iżby strony mające swe dopominki do masy konkursowey majątności Dowmantowszczyzny na oznaczony termin jawily się, sub amissione rei ostrzega. Februar. 6 dnia 1826 roku.

Pius Szulakiewicz Sędzia Prezydujący.

Michał Wasilewski Exdywizor.

Eustachy Obrąpalski Exdywizor.

Kazimierz Palczewski Regent Exdywizor.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski do miasteczka Zaborza JW. Alojzego Buynickiego b. Marszałka powiatu Dziśnieńskiego na dniu 19 praesentium skutkiem remissyynego dekretu i 21 8bra 1825 roku nastaley Mińskiego Głownego Sądu 2go Departamentu rezolucyi zebrałszy się, pierwszozjazdowym dekretem uznane, a dotąd nie przez wszystkie strony uzupełnione komportacye, tak na JW. dziedzicu Alojzym Buynickim b. Marszałku, jako też na jego kredytorach, pretensorach i debitorach w dniu 18 marca idącego 1826 roku z wolną komunikacyą, i z cztero niedzielną pretensyą oney, w Kancellaryi Ziemskiej Dziśnieńskiej zadeterminował, inwentaryą wszelkich funduszow tegoż JW. Buynickiego uznał, administracyą nad onymi oprócz zastawnych posesyow przeznaczył, pomiar i werekatę w majątkach idących pod konkurs na-

kazał, oraz sądy swoje na następny zjazd do miasteczka Zaborza w powiecie Działoszyńskim sytuowanego, na dzień 22 apryla idącego 1826 roku odroczył, na jakowy termin izby wszystkie strony cytacyami JW. Buynickiego powołane osobiscie lub przez swych plenipotentow do Sądu Exdywizorskiego z dokumentami na dowod lub odpor sobie służącemi bezodmownie jawiły się, pod rygorem praw Sąd Exdywizorski obowiązuje, i dla wiadomości o tym przez trzykrotną awizacyą do Gazet publicznych podaje. Działo się na sessyi w miasteczku Zaborzu 1826 roku february 24 dnia.

Tadeusz Obrąpalski P. Z. P. M. Exdywizor.

Jozef Korsak Ziemiński powiatu Działoszyńskiego Pisarz Exdywizor.

Michał Wasilewski Exdywizor.

3. W skutek dekretu akcesoryjnego Sądu Ziem. Ptu Wileńskiego w roku terażn. 1826 mca february 18 dnia, w sprawie konkursowej kredytorów JP. Antoniego Grzymalla ferowanego, przeznaczony został na wyprzedż z publicznej licytacji dom mурowany dwópiętrowy z ogrodem fruktowym tegoż Grzymalla w mieście Wilnie na Wileńskiej ulicy pod N. 702 położony, na placu do dziedzictwa Sekretarza Gubern. W. Ignacego Tomaszewskiego należnym znajdujący się; na zamiar uzyskania należnych od pomienionego Grzymalla pieniędzy, za dzierżawę przezeń za kontraktem w mieście Wilnie Zielonego motu rubli srebr. 1766 kop. 43, oraz dalszych w znaczney ilości Skarbowych i partykularnych poszukiwań; życzący zatem nabyć takowy dom za gotowe pieniądze, zechcą jawnie się do Sądu Ziem. Ptu Wileń. na termina naznaczone jako to: dnia 30 i 31 mca marca, oraz dla przetargu dnia 23 apryla terażn. 1826 roku, gdzie zarazem objawione będą warunki, a mianowicie, że ten kto kupi pomieniony dom, obowiązany będzie za plac na którym dom exystuje, płacić corocznie ziemnego czynszu Gubern. Sekretarzowi W. Tomaszewskiemu po złotych 684, przy tem wzywają się wszyscy kredytorowie i pretensorowie pomienionego Grzymalla, izby w poszukiwaniu swoim do celu uzyskania satysfakcyi, do zaoznowanej konkursowej rozprawy w Sądzie powiatowym Ziem. Wileńskim porządkiem prawami przepisany jawnie się, w przeciwnym zdarzeniu takowe ich pretensorstwo amissyi i stracie ulegać będzie, o czém wszystkim Sąd Ziem. Ptu Wileń. w gazetach St. Petersburgskiej i Kuryera Litew. przez trzykrotne ogłoszenie zawiadamia. Działo się w Wilnie roku 1826 mca february 25 dnia.

Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego, i Kawaler.

3. Telszewska Dworzanska Opieka powtórnie ogłasza, że od dnia 20go nadchodzącego apryla miesiąca terażniejszego 1826 odbywać się będzie w tej Opiece licytacya wzięcia w dzierżawę majątku Zydyk z kilku folwarkami,

mi, krescencyjnemi usiewami, powinnościami włoscianskimi, czynszami, arędami i z miasteczkiem; w którym to majątku nayduje się dusz podług ostatniej rewizyi męzkich 486, a według taryfy dymow gruntowych 170, ogrodowych 42, karczemnych 10, miasteczkowych 28, a dwornych 5, aby przeto życzący wziąć takową dzierżawę jawnie się w tej opiece w przeciągu oznaczonego wyżej czasu.

Marszałek i Prezes Szlacheckiej Opieki Ptu Telszewskiego Jozef Freyend.

5 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dany przez ten Rząd Bilet pod d. 24 decembra przeszłego 1824 roku za N. 47,840, odstawnemu polskich woysk żołnierzowi Janowi Dolinickiemu na iscie do Królestwa Polskiego do miasta Augustowa dla okazania w tamieczney Wojewódzkiej Kommissyi, podczas zdarzonego paroxyzmu choroby s. Walentego w miasteczku Goniondzach w Obwodzie Białostockim, niewiadomo przez kogo skradzionym został; aby więc nikt niemógł z tego korzystać, ninieyszem uprzedza się z tém, iż jeżeli przez kogokolwiek był ten Bilet uzyskany, obowiązany jest przesłać go, dla znikczemnienia, do naybliszej miejscowej Zwierzchności.

Dnia 27 february 1826 roku

Naczelnik Stolu Koleski Rejestrator Jozef Dybowski.

3. Niżej podpisany Urzędnik, podaje do powszechney wiadomości, iż Domy w Mieście Wilnie na Ulicy Trockiej pod N. 398. Obywateli Szlakow; na Ulicy Kwaszelnay pod N. 1, 190 Zyda Mejera Kadysewicza Beyraka i na Ulicy Zmnydzkiej pod N. 342. Zyda Gierszona Jossielowicza Beyraka, z daty 23 następnego msca Apryla, w roczną Arędowną Terutę zostaną z publicznej licytacji wypuszczone, do jakowej Licytacji naznaczą się Termina jako to: ci na Dom Szlakow 1szy dnia 8. 2gi dnia 9, 3i dnia 10 i na przetarg dnia 11, 2do na Dom Mejera Beyraka 1szy dnia 13. 2gi dnia 15. 3ci dnia 16 i na przetarg dnia 17 i 3tio na Dom Gierszona Beyraka 1szy dnia 18, 2gi dnia 19, 3ci dnia 22 i na przetarg dnia 23 terażniejszego msca marca, żeby więc Ichmość Ambieni do takowej Licytacji in fundo Domow powyższych, w naznaczonych terminach uskutecznić się mającey, z dostatecznemi parękami jawnie się; w tém celu na skutek postanowien Magistratu Wileńskiego wydają ninieyszą Awizacyą. Datt Roku 1826 Marca 2 Dnia.

Jerzy Klimaszewski R. M., W.

Wyjeżdżający.

2 Przemieszkiwający w Wilnie przybyły z miasta Królewca Pruski poddany Gabryel Mejer Gabryel, odjeżdża na powrót do Królewca.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 9 godz. 6 z rana		28 cal.	1,1 lin.	— 8 stopni.	Poludniowy.	Pogoda.
d. 10 — — —		28 —	1,6 —	— 8 — —	Poludniowy.	Pogoda.	